

רמ"ש 72203-03-26 האם נ' האב ואח'

כבוד השופט חננאל שרעבי

לפני

מבקשת

האם

ע"י ב"כ עו"ד ענבל כספי גאון

נגד

משיבים

האב ע"י ב"כ עו"ד מיקי חשמונאי

עו"ד עדי סולומון - אפוטרופא לדין של הקטין

בעניין הקטין: קטין, יליד 2017

פסק דין

1. בפני בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט לענייני משפחה בקריות (כב' השופט ניר זיתוני) מיום 19.3.2026, בתיק תלה"מ 45644-10-25 (להלן: "ההחלטה קמא" ו-"התיק קמא" בהתאמה), במסגרתה הורה, בין היתר, על העברת משמורת הקטין מאימו המבקשת (להלן: "המבקשת" או "האם"), לידי אביו, משיב 1 (להלן: "המשיב" או "האב").

2. בקצרה יסופר כי המבקשת והמשיב (להלן גם: "הצדדים") ניהלו מערכת יחסים זוגית קצרה ללא נישואין, בעקבותיה נולד בנם הקטין, אשר פרטיו בכותרת. הצדדים נפרדו עוד כשהמבקשת היתה בהריון עם הקטין. ביום 15.11.18 ניתן פסק דין על ידי כב' השופט ניצן סילמן (בכהונתו דאז כשופט בית משפט לענייני משפחה בקריות) בנושא מזונות, אחריות הורית וזמני שהות. הקטין גדל במשמורת המבקשת מיום היוולדו, כאשר למשיב נקבעו זמני שהות עם הקטין. במסגרת פסק הדין, גם מינה בית משפט קמא את עו"ס מזל דהן כמתאמת הורית בעלת סמכויות הכרעה.
3. כעולה מהרקע שפורט בהחלטה קמא, בשנים 2018 - 2022 התנהלו מספר הליכים בין הצדדים, בין היתר לנוכח אי שיתוף פעולה מצד המבקשת עם המתאמת ההורית.
4. ביום 16.7.25, לבקשת המשיב ולנוכח יציאת המתאמת גב' דהן לגמלאות, הורה בית משפט קמא על מינוי גב' אורית קדם כמתאמת הורית, במקום גב' מזל דהן.
5. ביום 23.10.25 נפתח התיק קמא, במסגרתו עתרה המבקשת להקפאת מפגשי האב/המשיב עם הקטין. מספר ימים לאחר מכן, ביום 29.10.25, הגישה המבקשת בקשה לצו הגנה.
- לאחר דיון במעמד צד אחד, ניתן צו התנהגותי, הוזמן תסקיר מסוכנות ונקבע דיון במעמד הצדדים. ביום 9.11.25 הגיש המשיב תגובתו, במסגרתה פירט את הפרות הסדר זמני השהות על ידי המבקשת, אשר לדבריו יצרו נתק בינו לבין הקטין מיום 23.8.25, תוך אי קיום החלטות המתאמת ו"ביצוע שטיפת מוח" לקטין.
- ביום 11.11.25 הוגש תסקיר אשר המליץ על הארכת הצו, טיפול ברווחה בנושא חידוש קשר, מינוי אפוטרופוס לדין לקטין והחלפת המתאמת ההורית. באותו יום התקיים דיון בבקשה לצו הגנה במעמד שני הצדדים. בתום הדיון הוסכם על ביטול הצו, אימוץ המלצות התסקיר בנוגע לחידוש קשר ברווחה, והחלפת המתאמת ההורית גב' אורית קדם, בעו"ס איריס קרסנטי גונן. עוד נקבע כי הלשכה לסיוע משפטי תמנה לקטין אפוטרופוס לדין.
6. ביום 7.12.25 הוגש עדכון עו"ס לסדרי דין, המתאר שני מפגשים חיוביים של המשיב עם הקטין אצל המטפלת המשפחתית מטעם הרווחה עו"ס קרן אזרד, ומפגש שלישי שלא התקיים עקב סירובו של הקטין. המלצת העו"ס היתה להחזיר את הקשר בין המשיב לבין הקטין לקדמותו, ולעשות המירב על מנת למנוע תהליך של סרבנות קשר. צוין כי להערכת עו"ס קרן אזרד, לא קיים סיכון פיזי או רגשי לקטין מצד המשיב.
7. ביום 21.12.25, לאחר עיון בעדכון העו"ס ובדו"ח המתאמת ההורית, וכן עיון בתגובות הצדדים, ניתנה החלטת בית המשפט קמא, המאמצת את המלצת העו"ס להחזיר את זמני השהות הפסוקים של הקטין עם המשיב. עוד נקבע כי יתר ההמלצות של המתאמת ההורית יבחנו לאחר קבלת עמדת האפוטרופא לדין.
8. ביום 25.12.25 הוגש דו"ח נוסף של המתאמת ההורית, ממנו עולה כי לעמדתה, מדובר באם מנכרת המזלזלת בעבודת המתאמת. הומלץ לחייב את המבקשת להביא את הקטין למפגשים בימי ג', לבחון העברת אחריות הורית מהאם לאב, ולחייב את המבקשת בגין המזקים שגרמה.
9. בהחלטתו מיום 7.1.26 אימץ בית משפט קמא את המלצות המתאמת ההורית, למעט ההמלצה להורות על העברת אחריות הורית, אשר נקבע כי תיבחן לאחר קבלת עמדת האפוטרופא לדין.
- בסעיף 5 של ההחלטה מיום 7.1.26, נכתב כי על המבקשת להפנים כי העברת אחריות הורית אפשרית, וכי עליה לעשות יותר ממה שעשתה עד כה, כדי שבמבחן התוצאה יתקיימו מפגשים של המשיב עם הקטין, בהתאם להנחיות המתאמת והחלטות בית המשפט.
10. ביום 19.1.26 הוגשה לתיק קמא עמדת האפוטרופא לדין, ממנה עולה כי הקטין מנוכר ומצוי במצוקה רגשית.

האפוטרופא לדין ביקשה כי הקטין יישמע בלשכת השופט, כי יקבע דיון דחוף וכי הקטין יקבל טיפול רגשי.

ביום 4.2.26 ניתנה החלטת בית משפט קמא, המפנה את הקטין לטיפול רגשי. עוד נקבע כי לאחר הדיון שנקבע ליום 25.2.26, בית משפט קמא יבחן את האפשרות לשמיעה ישירה של הקטין.

11. ביום 22.2.26 הוגש לתיק קמא עדכון של המתאמת ההורית, במסגרתו ניתן הסבר מפורט מדוע המתאמת סבורה כי ההסבר להתנהגות הקטין הוא "תסמונת מינכהאוזן באמצעות אחר". המתאמת קראה לבית המשפט "לעצור את הטירוף" לפני שתיווצר מציאות פסיכולוגית בלתי הפיכה עבור הקטין.

12. ביום 25.2.26 התקיים בבית משפט קמא דיון במעמד הצדדים, המתאמת ההורית, עו"ס לסדרי דין והמטפלת עו"ס קרן אזרד. כעולה מההחלטה קמא, בגמר הדיון ניתנה החלטה בה הודיע בית משפט קמא כי הוא שוקל לתת החלטה בדבר העברת משמורת כמוצא אחרון, ככל שיתברר כי אין דרך אחרת להחזיר את מפגשי המשיב עם הקטין. בהתאם, צוין בהחלטה, מצופה כי יעשה מאמץ להחזיר את המפגשים למסלולם לאלתר. עוד ניתנה החלטה המורה למזכירות לתאם מועד לשמיעת הקטין בלשכת השופט קמא, בנוכחות עו"ס יחידת הסיוע והאפוטרופא לדין. כמו כן, נקצבו מועדים להשלמת טיעונים של באות כוח הצדדים.

13. ביום 8.3.26 הוגש עדכון המתאמת ההורית, נושא תאריך 3.3.26. המתאמת סברה כי הדברים שנאמרו בדיון לא השפיעו על תפיסת המציאות של המבקשת, לפיה אין כל אפשרות ממשית שתהיה העברת משמורת. המתאמת שיתפה בחילופי הדברים בקבוצת הווטסאפ עם ההורים, והסבירה כי תוכן ההתכתבות ממחיש כיצד המבקשת ממשיכה לדבוק בנרטיב, לפיו הקטין הוא ילד חולה וחלש הזקוק לקשר הדרגתי ומוגן עם האב ולא מסוגל ללון בביתו. המתאמת הזכירה כי חודש לפני כן, הקטין חזר לקשר עם האב והתקיימו שלושה מפגשים, שרק איששו את תצפית המטפלת עו"ס אזרד לפיה הקטין אוהב את האב, מחפש את קרבתו, ויכול להרגיש בטוח במחיצתו.

עוד הסבירה המתאמת, כי כל הדו"חות הרפואיים והפסיכיאטריים לא תמכו ברשימה הסימפטומטית לה טוענת המבקשת בקשר לקטין, למעט ההשערה האבחונית לפיה מדובר בתגובה גופנית למצב של סטרס.

הוסיפה המתאמת ותיארה התנהלות חריגה שהתרחשה ביום שישי 27.2.26. האם הגיעה עם הקטין מחוץ לבית האב בזמן וביקשה מהאב לצאת אל הקטין. מרגע זה המתאמת לוותה את האב לאורך שעה בטלפון על רמקול. בסבב הראשון האב יצא מהבית וראה את האם והקטין תחת מטריה גדולה באופן שפניהם מוסתרים. האם שוחחה עם הקטין דקות ארוכות בעוד האב ממתין. לאחר מכן הקטין יצא מתחת למטריה, התקדם לאב וצעק כי יסכים להגיע לאב, רק אם האב יכתוב בקבוצה שהוא חוזר בעוד שעה וחצי. האב ניסה לשכנע את הקטין להיכנס לביתו ואף מציע לעשות איתו סיבוב ברכב, אך הקטין חזר על דרישתו. כאשר הקטין ראה שהאב לא נענה לבקשתו, פתח הקטין בריצה מהירה כאשר האב בעקבותיו. לפתע האב ראה את האם חולפת על פניו עם הרכב ומעלה את הקטין לתוך רכבה.

בסבב השני האם החזירה את הקטין ולחשה דבר מה על אוזנו. הקטין נכנס לגינת הבית והתחיל להשליך על האב אבנים, אשר אחת מהם פגעה בחוזקה בראשו של האב. הקטין ברח והאם אספה אותו עם הרכב שלה. היה נראה שהאם עזבה את המקום, אולם הקטין ידע כי האם ממתנה לו.

המתאמת כתבה לאם שאין טעם שהקטין "יעבור את ההתעללות שהאם מעבירה אותו". האם השיבה במשלוח תמונה בה רואים את הקטין נפוח מבכי, לחייו אדומות ומבטו אומלל.

המתאמת תיארה בעדכונה שלושה דפוסים בספרות הקלינית של הורה מנכר. הדפוס השלישי, שנטען כי הוא המתאים לענייננו, הוא ניכור סימביוטי המתרחש בתוך מערכת יחסים נעדרת נפרדות בין ההורה לילד, שבה הגבולות בין העולם הרגשי של ההורה לילד מטשטשים. בדפוס זה הילד מגויס בלי שהוא יודע, לוויסות העולם הרגשי של האם ולשמירה על יציבות הקשר עמה, תוך שהוא נדרש לדחות את ההורה האחר כדי לשמר את הקשר הסימביוטי. אחד המנגנונים

המרכזיים המאפיינים דינמיקה זו הוא הצגת הילד כחלש או חסר מסוגלות להתמודד עם שהות או לינה אצל ההורה האחר. בנוסף, ישנה הבנייה של ההורה האחר כדמות מסוכנת או מאיימת כך שהילד מפנים מסרים לפיהם ההורה האחר עלול להזיק לו ולסכן אותו. הצלע השלישית היא האם, כמי שמצילה את הילד ובכך סוגרת מעגל שהילד לא יכול להיחלץ ממנו.

מוסבר כי האם עושה זאת כי הילד מעניק לה תחושת ביטחון וקשר אינטימי שלא יכול לאכזב. במנגנון הסימביוטי שנוצר בין האם לילד, אין מקום לאב.

הממצאים לפיהם האב הוא אב מיטיב ויציב, לא השתלבו עם העולם הפנימי של האם, ולכן היא לא נרגעה והמשיכה לדבוק בנרטיב של אב מסוכן ילד פגיע ואם מצילה. בתוך הדינמיקה הזו הקטין ממוקם גם בעמדה של שותף או בן זוג בתוך המערכת הרגשית של האם, שיש לו גם תפקיד להגן על האם ולהיות שליח שלה על מנת לשמור על אחדות הקשר. זהו עיוות של תסביך אדיפלי, בו הקטין שבוי בקשר עם האם ועליו להרחיק את האב מאיים על אותו קשר.

במצב זה מתרחש מה שמכונה בטרמינולוגיה של הניכור "המופע התיאטרלי של הסירוב". מדובר במופע דרמטי קיצוני המתרחש בנוכחות האם או תחת השפעתה הישירה. הדבר הודגם היטב בהתנהלות החריגה שהתרחשה במפגש מיום 27.2.26.

על כן התבקש בית משפט קמא להפסיק את מתכונת המפגשים הקיימת, ולאמץ התערבות חירום הכוללת העברת האחריות ההורית לאב.

14. ביום 16.3.26 הוגשה התייחסות האב לדו"ח המתאמת. האב ביקש לאמץ את המלצות המתאמת - קודם להוציא את הקטין מהסביבה הפוגענית ולאחר מכן לתת את הטיפול המתאים. האב צירף תמונות המתעדות את ההתרחשות במפגש האחרון כפי שתועדה בדיווח המתאמת. נטען כי התיאור מלמד על תכנון מוקדם ומדויק המאפשר לקטין לרוץ מחצר בית האב ישירות לנקודה בה ממתינה לו האם. כל זאת למרות שהאם היתה אמורה להוריד את הקטין אצל האב בביתו ולחזור לביתה בעיר אחרת. עוד נטען כי הקטין מקבל תרופות שאינן מתאימות למצבו ויש להן תופעות לוואי קשות, המתבטאות בתמונה ששלחה האם בקבוצה.

לגישת האב, פתרון הביניים שהציעה האם, בדמות שיחות וידאו הדרגתיות ומפגש קצר בקניון, לא יעיל. כל אלו מאפשרים לאם להמשיך ולהכתיב מתכונת קשר בה האם שולטת לחלוטין בקשר וגורמת לקטין למאוס מהר במפגשים עם האב עד שיסרב "מרצונו" לכל קשר עם האב, והאם תוכל לטעון שאין לה חלק בכך. האב הדגיש כי מטרתו אינה לנתק את האם מהילד, אלא לאפשר לו להבריא מאותה "מחלה" ולקיים קשר נורמלי עם שני ההורים.

15. ביום 16.3.26 הוגשו טיעונים משלימים מטעם האם. נטען כי השיח שהתנהל עד כה הובל על ידי הגישה החד צדדית של המתאמת, אשר הסיטה את תשומת הלב מהמציאות הרפואית והנפשית הקשה של הקטין אל עבר מחוזות של סנקציה. נטען כי הקטין אינו כלי משחק בלוח השחמט של ההורים. כל ניסיון להשתמש בקטין כדי לחנך את האם באמצעות סנקציה קיצונית כמו העברת משמורת, תהיה טעות בלתי הפיכה שתפגע בנפשו של ילד רך בשנים. בית המשפט מתבקש להתבונן בתהליך ההתפרקות של הקטין, שראשיתו במצוקה נפשית וסופו בקריסה נירולוגית פיזית.

ביום 29.1.26 הצהיר הקטין בפני המחנכת כי בכוונתו לטפס על גג בית הספר ולקפוץ. הדברים נאמרו מתוך פחד עמוק מהמפגש המתוכנן עם האב. ב-1.2.26 הופנה הקטין להערכה פסיכיאטרית דחופה תחת האבחנה של נטייה אובדנית. ביום 14.2.26 גופו של הקטין קרס לתוך התקף פרכוסים שכלל איבוד הכרה, רעידות בכל הגוף ואובדן שליטה גופנית. חו"ד של נירולוג אישרה כי מדובר באפילפסיה מוקדית של גיל הילדות, אשר התפרצה כתוצאה מעומס פסיכולוגי ומתח נפשי קיצוני. נטען כי כל אלה נגרמו בעקבות הניסיון להכריח את הקטין לקיים מפגשים עם האב בניגוד לרצונו. נטען כי האב פועל בדפוס שיטתי של הפחדת אנשי המקצוע שנכנסים לתמונה, כדי לשמר שליטה ולהדוף כל גורם שעלול לחשוף

את המצוקה האמיתית של הקטין.

עוד טענה המבקשת, כי השיח חייב להשתנות משיח של אכיפת הסדרי שהות לשיח של הצלת חיים, שכן המשך כפיית המפגשים במתכונתם הנוכחית מעמיד את הקטין בסכנה רפואית ממשית, ובכך חוטא בית המשפט לתפקידו המרכזי כמי שאמון על שמירת טובת הילד. נטען כי מודל התיאום ההורי כשל, שכן המתאמת בחרה לאמץ גישה של חוקרת ושופטת במקום גורם מגשר ומתאם. המתאמת קבעה דיאגנוזה פסיכיאטרית ללא הכשרה מתאימה והפעילה על הקטין ועל האם מודל של סנקציות אשר העמיק את החרדה של הקטין. לכן יש להחליף את המתאמת בגורם טיפולי קליני שמבין את הקשר בין מצב נוירולוגי למצב נפשי. האם הציעה מתווה של הסדרי שהות מדורגים ללא לינה בשלב ראשון, כדי לאפשר לקטין לבנות אמון מחודש באב מבלי שיחוש שהוא בסכנה. עוד ביקשה להורות על טיפול רגשי לקטין, במידת הצורך ללא הסכמת האב, נוכח מצבו המורכב.

16. ביום 16.3.26 נשמע הקטין בלשכת המותב קמא, בנוכחות האפוטרופא לדין ועו"ס יח"ס. כאמור בהחלטה קמא, תוכן השמיעה חסוי ולכן לא פורטו דברי הקטין במסגרת ההחלטה קמא (ברם פרוטוקול הפגישה היה חשוף לח"מ).

17. ביום 17.3.26 ניתנה החלטה המורה על הפסקת מפגשי האב עם הקטין במתכונת הקיימת, ועל הפסקת הטיפול הרגשי של הקטין אצל מטפלת, לאחר שנמסר על ידי הצדדים כי כך קרה עוד לפני מתן ההחלטה.

18. כאמור לעיל, ביום 19.3.26 נתן בית משפט קמא את ההחלטה קמא, האוחזת 19 עמודים. במסגרת ההחלטה קמא, קבע בית משפט קמא כי הוא מאמץ את המלצת המתאמת ההורית, בדבר העברת אחריות הורית על הקטין מהאם לאב, החל מיום 29.3.2026. היינו באופן מיידי.

לצד זה הורה השופט קמא על מתן טיפול דיאדי לאם ולקטין שיינתן על ידי ד"ר ענבל קיבנסון בר-און (להלן: "ד"ר קיבנסון"), מתן טיפול רגשי לקטין על ידי מטפל המומחה במקרים של ניכור הורי, והעברת מפגשי הקטין עם האם לפיקוח.

להלן נימוקי ההחלטה:

א. במקרה דנן, בית המשפט חזר והבהיר כי ישנה אפשרות ממשית שבית המשפט יורה בהחלטת ביניים על העברת האחריות ההורית מהאם לאב, ככל שיימצא שאין דרך אחרת להביא לקיום מפגשים בין האב לבין הקטין בהתאם להחלטות בית המשפט. בית המשפט קיים דיון דחוף בשעה מאוחרת, אליו התייצבו כל הגורמים הרלוונטיים, שמסרו עמדתם בדיון, נוסף לדברים שנכתבו טרם קבלת ההחלטה. בגמר אותו דיון הפציר בית המשפט באם, לעשות כל שביכולתה כדי שבמבחן התוצאה הקטין ייפגש עם אביו, כדי לייטר החלטה בדבר העברת אחריות הורית. כל ההתרעות לא הועילו ולא נותרה ברירה אלא להורות על העברת אחריות הורית, בהעדר דרך אחרת שבית המשפט יכול לאמץ, הנתמכת על ידי מומחים, להחזרת הקשר התקין בין האב לבין הקטין.

ב. הוכח ברמה הנדרשת לשם מתן החלטה זמנית בדבר העברת משמורת, כי מדובר באם מנכרת ואב מנוכר. הדברים תוארו לפרטי פרטים הן בדיווחים של המתאמת ההורית, שהיא עו"ס קלינית בעלת הכשרה ונסיון מקצועי בתחום הניכור ההורי, והן בעמדת האפוטרופא לדין. עו"ס לסדרי דין יצאה מגדרה בתיק זה והעמידה לרשות ההורים את שירותיה הטובים של המטפלת עו"ס קרן אזרד.

ניכר כי האם אוהבת את הקטין ורוצה בטובתו. עם זאת, האם יצרה קשר סימביוטי עם הקטין בעטיו היא חרדה מהאפשרות כי הקטין יבחר להעביר את מרכז חייו לבית האב ולכן עושה כל שביכולתה כדי לפגוע בקשר בין האב לבין הקטין.

סקירת ההליכים הקודמים מלמדת כי היתה הפוגה של כ- 4 שנים בכל הנוגע לפניות לבית משפט שאינן מוסכמות, מיום 31.5.22 עד יום 15.6.25. לאחר שנשמעו בענין זה את שני הצדדים, קיבל בית משפט קמא את הסבר האב

בנדון, לפיו בית המשפט לא היה שותף לקשיים של האב במימוש ההורות, כיוון שהאב בחר לקבל את תכתיביה של האם, בשל החשש כי אם יעמוד על דעתו האם תיצור נתק בינו לבין הקטין. עוד התקבלו הסברי האב, לפיהם נישואי האב לאשתו הנוכחית ולאחר מכן הולדת בנם המשותף, החריפו את המצב והובילו להתדרדרות שפתחה את הסיבוב הנוכחי של ההליכים המשפטיים.

ג. המתאמת הנוכחית מונתה לבקשת האם, ואף האפוט' לדין של הקטין מונתה לבקשת האם. בית המשפט התרשם כי האם ציפתה שהאפוט' לדין תאמץ את הנרטיב של האם בנוגע לקשיי הקשר. כאשר האם נוכחה לדעת כי האפוט' לדין לא פועלת בהתאם לציפיותיה, ואף מפרטת בעמדתה מדוע התקיימו במקרה דנן כל המאפיינים של ניכור הורי, החלה האם לתקוף את האפוט' לדין. האם אף האשימה את האפוט' לדין כי הגיעה לבית החולים בזמן אשפוז הקטין וסייעה לאב. לאחר שהוברר כי אין הדבר נכון, טענה האם כי אשתו של האב התחזתה לאפוט' לדין כדי לגנוב מסמכים רפואיים חסויים. הדבר ממחיש כיצד האם, המצויה במצוקה אמיתית, לא מסוגלת בשלב זה להביט פנימה אל הטעויות שהיא עושה ולא מפסיקה לתת פרשנויות לא נכונות למציאות כדי שיתאימו לנרטיב דרכו היא רואה את המציאות.

ד. המנגנון של מתאמת הורית בעלת סמכויות הכרעה, אותו יצר כב' השופט סילמן בפסק הדין החלוט מיום 15.11.18, אינו פשוט. המנגנון חורג מהמסגרת הקלאסית של תיאום הורי, אשר תכליתה לסייע להורים לשפר את התקשורת ביניהם ולהגיע בהדרגה למצב בו יוכלו לקבל החלטות משותפות לטובת ילדיהם הקטינים. עם זאת, וכפי שכבר נקבע בהחלטות קודמות, מנגנון זה לא עומד לבחינה מחדש רק משום שהאם אינה מרוצה ממנו. נראה כי המנגנון הוכיח את עצמו לפחות בתקופה בה גב' מזל דהן שימשה בתפקיד. המתאמת ההורית הנוכחית נבחרה בידועין כאשר שני הצדדים מיוצגים, במסגרת הסכמות שהושגו בתיק צו הגנה בשל ההכשרה שלה כעו"ס קלינית המתמחה גם בנושא של קשיי קשר וניכור הורי. לכן טענות האם על כך שהמתאמת פועלת ממניעים כספיים ומציגה לבית המשפט אבחנות שהיא אינה מוסמכת לתת, אינן מתקבלות.

ה. בית המשפט החליט לשמוע את הקטין טרם מתן החלטה זו, למרות שכל גורמי המקצוע, פרט לאפוט' לדין, לא תמכו בכך, הן כדי לממש את רצונו של הקטין להישמע והן כדי להתרשם באופן בלתי אמצעי ממצבו של הקטין. כיוון שתוכן השמיעה חסוי, בית המשפט לא פירט מה הקטין אמר ואלו שאלות הופנו אליו. עם זאת, התרשמות בית המשפט משמיעת הקטין אינה שונה מההתרשמות של עו"ס לסדרי דין, האפוט' לדין, המטפלת בלשכת הרווחה עו"ס קרן אזרד, גורמי החינוך והרפואה שפגשו בחודשים האחרונים את הקטין והמתאמת ההורית. בית המשפט התרשם כי הקטין נקלע שלא בטובתו לקשר סימביוטי ולא בריא עם האם, שלא מאפשר לו לממש את הצורך שלו בקשר בריא תקין ורציף עם האב.

ו. העובדה כי הקטין אובחן בידי נוירולוג כמי שסובל מאפילפסיה מוקדית של גיל הילדות וחווה לאחרונה אמירות אובדניות, אשפוזים ואבחון פסיכיאטרי רק מדגישה את הצורך בהתערבות שיפוטית דחופה, שמטרתה לא רק להחזיר קשר תקין בין הקטין לבין האב אלא בעיקר להציל את הקטין מהאפשרות הממשית של תחלואה נפשית מתמשכת, ככל שהמצב הקיים יישאר על כנו.

ז. בית המשפט לא התעלם מהטענות הקשות שהועלו מפי האם והקטין ביחס לאב. טענות אלה אינן חדשות והן קיבלו ביטוי לכל אורך ההליכים. טענות אלה נבדקו על ידי שורה של גורמים שונים ולא נמצא להן כל תימוכין. הרושם הוא כי מדובר באב מיטיב שרוצה להיות מעורב בחיי בנו ומוכן להתמודד עם כל הקשיים הכרוכים בכך. האב מודע לאתגר שיוצב לפתחו בעקבות העברת האחריות ההורית ומוכן להתמודד עם האתגר לאחר שגייס לשם כך את אשתו הנוכחית.

ח. בית המשפט לא התעלם מטענת האם, לפיה המתאמת מיהרה להגדיר אותה כאם מנכרת עוד לפני שפגשה בה. הניסיון השיפוטי מלמד כי אנשי מקצוע שמתמחים בנושא של ניכור הורי לא נזקקים לזמן רב כדי לזהות ניכור. במסגרת

ההחלטה קמא, נבחנו כל הדיווחים של המתאמת ההורית כמכלול ונמצא כי מסקנת המתאמת היא מסקנה מקצועית המבוססת הן על דוגמאות רבות מתוך דברים שהאם עשתה ולא עשתה, והן על ספרות מקצועית רלוונטית.

ט. על פי הפסיקה, החלטה בדבר העברת אחריות הורית במסגרת החלטה זמנית היא לא החלטה פשוטה אך מדובר בהחלטה אפשרית. ערכאת הערעור אישרה החלטות שכאלה ככל שמצאה כי היתה בפני בית המשפט תשתית מספקת לתת את אותה החלטה (השוו - רמ"ש 45716-03-20, החלטה מיום 6.10.20).

בגין החלטה זו, הוגשה בקשת רשות הערעור דנן.

19. להשלמת התמונה יסופר, כי כשלושה ימים לאחר מתן ההחלטה קמא, ביום 22.3.26, הגישה ד"ר קיבנסון הודעת עדכון לתיק קמא, במסגרתה ציינה בין היתר, כי בתהליך טיפול של העברת אחריות הורית, חשוב כי גם ההורה שמקבל את הקטין ישולב בטיפול הדיאדי, ושתיתן לשני הצדדים הדרכת הורים לקראת האתגרים שנכוננו להם סביב המעבר. כן ציינה באשר לחידוש קשר עתידי של האם עם הקטין, כי ישנם פרמטרים הנדרשים להיבחן בהדרכת ההורים עם האם, אשר ישמשו כתנאי סף לחידוש קשר, או השבת קשר בין הקטין לאימו.

20. בהחלטת בית משפט קמא מיום 22.3.26, על הודעת העדכון הנ"ל, נקבע בין היתר, כי ככל שד"ר קיבנסון סבורה כמטפלת, כי יש לתת הדרכה הורית סביב המעבר אף לאב, כך יש לפעול.

21. עוד יצוין, כי ביום 23.3.26 הגישה המבקשת בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה קמא, בתיק קמא. בהחלטתו מיום 26.3.26, שניתנה לאחר שהתקבלה תגובת המשיב, קיבל בית משפט קמא את הבקשה לעיכוב ביצוע באופן חלקי, וקבע כי ביצוע ההחלטה קמא יעוכב רק בכל הנוגע להעברת האחריות ההורית על הקטין, מהמבקשת למשיב, עד להכרעת ערכאת הערעור בבקשת רשות ערעור שהתעתדה המבקשת להגיש (ואכן הוגשה, ביום 29.3.26, ובה עסקינן).

טענות הצדדים בבקשת רשות הערעור דנן

22. להלן תמצית טענות המבקשת, בכתב בקשת רשות הערעור:

א. ההחלטה קמא היא דרמטית וקיצונית, המשנה סדרי עולם בחייו של קטין, אשר התקבלה בסטייה חמורה מכללי הדין והפסיקה. בית משפט קמא הורה על העברת אחריות הורית, ללא קבלת חוות דעת ממומחה רפואי, פסיכיאטר ילדים או נוירולוג, כנדרש בתיקי נפשות כגון דא; תוך התעלמות ממצבו הרפואי של הקטין, המצוי בקריסה רפואית ונפשית.

ב. המומחית שמונתה בהחלטה קמא, ד"ר קיבנסון, פנתה לבית משפט קמא לאחר מינויה והודיעה כי אין ביכולתה להתחיל בטיפול הדיאדי בלוח הזמנים שנקבע, מאחר שטרם קיבלה לידיה את חומר הראיות, וכן מאחר שהאב חייב לעבור הדרכת הורים טרם קבלת הקטין לביתו; הקטין עצמו זקוק לטיפול רגשי טרם ביצוע כל מעבר. נדמה שבית משפט קמא "ירה ואז סימן את המטרה" - הורה על העברת משמורת הקטין מיידית, מבלי שהאב עבר הדרכה ומבלי שהקטין הוכן רגשית, ובניגוד להוראות המומחית שמינה בעצמו.

ג. המתאמת ההורית גב' קרסנטי, שעל בסיס המלצותיה ניתנה ההחלטה קמא, נפגשה רק פעם אחת עם המבקשת, ולא פגשה בקטין מעולם. את הדוח מטעמה, הקובע ניכור הורי וממליץ על בחינת העברת המשמורת, הגישה לתיק קמא ביום 23.11.25 לפני שפגשה במבקשת וללא שראתה את הקטין. בית משפט קמא אימץ כאמור את המלצות המתאמת, תוך הפרת כללי הראיות וחובת הברור המינימלית. המתאמת אף דרשה שכ"ט בגובה של למעלה מ-34,000 ₪ עבור שלושה חודשים, מהם 13,000 ₪ לכתובת דוחות; בכך נוצר ניגוד עניינים מובנה, עת המתאמת כתבה דוחות בקצב רב, על מנת להצדיק את שכר טרחתה, והענישה את המבקשת בדיווחיה לבית משפט קמא בכל פעם שהעלתה קושי כלכלי.

ד. שגה בית משפט קמא עת הורה על העברת הקטין למשיב, תוך התעלמות מאופי עבודתו, המצריך נסיעות מרחבות לחו"ל - כך הודה המשיב בעצמו בדיון מיום 25.2.26 (עמ' 22 לפרוט'). מי שיגדל בפועל את הקטין אינו האב אלא בת זוגו, דמות זרה לקטין, ללא כל מחויבות חוקית. אף לא נבחנה כלל שאלת ניתוק הקטין בבת אחת מסביבתו - בית הספר, ביתו, אחותו המתגוררת עמו, סביו המתגוררים בשכנות והכלב הטיפולי.

ה. בהחלטתו מיום 26.3.26, במסגרתה הורה על עיכוב ביצוע ההחלטה קמא, הודה בית משפט קמא כי ביצוע המעבר כעת עלול להוביל לתוצאות בלתי הפיכות. עיכוב הביצוע, בצירוף הודעת ד"ר קיבנסון והמסמכים הרפואיים של הקטין, מלמדים כי ההחלטה קמא ניתנה בחיפזון ותוך נטילת סיכון בלתי סביר בחיי אדם. לא ניתן לאפשר ניסוי כוחני בנפש הקטין החולה, כאשר בית משפט קמא בעצמו הצהיר על הקושי המשפטי והעובדתי שבבסיסו.

ו. שגה בית משפט קמא עת קבע כי ההשתלשלות הרפואית של הקטין, המגובה במסמכים ואבחנות, היא "מופע תיאטרלי" על בסיס התרשמות עו"ס או אפוט' לדין, שאינן מומחיות רפואיות; התעלמות מהמלצות הנוירולוג להימנע ממעברים חדים היא סטייה חמורה מחובת הזהירות ומסכנת את שלום הקטין.

ז. יש לבטל את מעבר משמורת הקטין ולאפשר למומחית ד"ר קיבנסון לבנות מתווה שיקומי אחראי תחת הסטטוס קוו הקיים.

23. ביקשתי וקיבלתי את תשובת המשיבים לבקשת רשות הערעור.

המשיב/האב, הגיש את תשובתו לבקשת רשות הערעור ביום 23.4.26, במסגרתה חזר בהרחבה על טיעוניו (שסוכמו בפרק הרקע לעיל), והוסיף כדלקמן:

א. מדובר בבקשת רשות ערעור הנשענת על אדנים רעועים: סילוף מסמכים - ציטוט חלקי ומגמתי של מכתב מד"ר קיבנסון; הצגת פסה"ד תלה"מ 51566-10-20, העוסק במסוכנות מינית, כרלוונטי לסוגיית המשמורת; הסתרת עובדות מהותיות - הסתרת חו"ד, דיווחים ותסקירים רבים; הסתרת קביעת העדר מסוכנות אובדנית של הקטין ע"י שלושה פסיכיאטרים; התעלמות מקביעת כב' בימ"ש קמא מיום 16.2.26, לפיה לא נמצא כל קשר בין מפגשי הקטין עם האב, לרבות לינה, לבין האירוע הרפואי; מיחזור טענות שכבר נדחו על ידי בית משפט קמא, המכיר את התיק לעומקו.

ב. אמת המידה להתערבות ערכאת הערעור בהחלטות ביניים היא מחמירה, והיקף הביקורת השיפוטית מצומצם - המבקשת לא הצליחה להרים את הנטל לסתירת חזקת אי ההתערבות של ערכאת הערעור במקרה דנן.

ג. כלל גורמי המקצוע הצביעו על ניכור הורי במסקנתם, ושללו את הנרטיב שהמבקשת מנסה לקבע, בהצגתה את הקטין כ"ילד חולה" שהמפגשים עם אביו מחמירים לכאורה את מצבו.

ד. בבקשת רשות הערעור דגן, המבקשת נוקטת בלשונה בניסוחים, כינויים והשמטות המשקפים את תפיסתה לגבי היעדר מקומו של האב בחיי הקטין. למשל - הגדרת האב כ"אביו הביולוגי" של הקטין; הגדרת המבקשת כ"דמות היחידה המכירה" את הקטין, ועוד.

ה. המבקשת התעלמה במכוון ממשפחת האב (סבים, דודים) וכן ממשפחתו הקרובה - אשתו ובנה שהקטין מכיר מאז היה בן 3 שנים; אחיו התינוק כבן שנה וחצי שהקטין מכיר מאז נולד.

ו. המשיב לא אמר מעולם כי הוא מרבה בנסיעות לחו"ל, וטענה זו אינה נכונה.

24. משיבה 2, האפוט'רופא לדין, הגישה אף היא את תשובתה לבקשת רשות הערעור ביום 23.4.26, במסגרתה חזרה בהרחבה על טיעוניה (שסוכמו בפרק הרקע לעיל), והוסיפה כדלקמן:

א. בית משפט קמא הדגיש כי מדובר בהחלטה קשה, אך נשען על שורה של גורמים: חוות הדעת והדיווחים של המתאמת, עמדת עו"ס לסדרי דין, עמדת האפוט'רופא לדין, שמיעת הקטין, תיעוד ההסלמות, והתרשמותו הישירה כי

האב מיטיב, מעורב ומסוגל לשאת באחריות ההורית בליווי מקצועי.

ב. ההחלטה קמא לא מתעלמת ממצבו הרגשי והרפואי של הקטין, אלא המצוקה הרגשית המובהקת של הקטין, ההחמרה שחלה במצבו בצל ההליך והסלמת הניכור ההורי, בצירוף הסיכון הממשי שבהמשך ניתוק הקשר עם האב, הם שהביאו את בית משפט קמא למסקנה כי אין עוד חלופה סבירה אחרת.

ג. טענת המבקשת כי המתאמת ההורית היא זו שהכתיבה את התוצאה, אינה מדויקת. המתאמת אמנם תיארה דינמיקה מקצועית ברורה שהלכה והחריפה, אך בית משפט קמא לא הסתפק בדבריה בלבד, אלא בחן את כלל החומר שהוצג לו, לרבות עמדת עו"ס לסדרי דין, עמדת האפוסטרופא לדין, המסמכים החינוכיים והרפואיים, דיווחים חסויים, ראיות ישירות בדבר ניכור נטען וכן שמיעת הקטין עצמו.

ד. המבקשת יחסה לבית משפט קמא שימוש ב"נשק יום הדין" של העברת משמורת. אלא שדווקא מן החומר עולה כי צעד זה ננקט לאחר שכל הדרכים האחרות מוצו, ולאחר שחרף התרעות חוזרות ונשנות - לא עלה בידי האם להחזיר את הקשר למסלול תקין. ההחלטה קמא אינה "העברת משמורת" כמטרה כשלעצמה, אלא ניסיון למנוע המשך קריסה של קשר הורי חיוני, תוך יצירת מעטפת טיפולית מקיפה. זוהי לא הענשה של האם, אלא הגנה על הקטין מפני התבססות דפוס העלול להעמיק ולהתקבע - ולפגוע בנפשו.

ה. אין בטענת המבקשת - לפיה בית משפט קמא מינה את ד"ר קיבנסון רק לאחר שכבר קבע על העברת המשמורת, וכי הודעת המומחית מלמדת שהביצוע אינו אפשרי בלוח הזמנים שנקבע - כדי להצדיק התערבות בהחלטה קמא.

ו. עצם מינוי ד"ר קיבנסון, לאחר מתן ההחלטה קמא, אינו מלמד על פגם בהחלטה עצמה, אלא להפך - על כך שבית משפט קמא ביקש להבטיח כי המעבר יתבצע באופן מקצועי, מדורג ומלווה, מתוך הבנה שהעברת אחריות הורית היא תהליך מורכב המחייב היערכות טיפולית מתאימה.

ההודעה שמסרה ד"ר קיבנסון אינה שוללת את ההחלטה קמא, ואינה קובעת כי אין אפשרות לבצע את ההעברה כלל. נהפוך הוא, מן ההודעה עולה כי היא מסכימה לכך שבתהליך של העברת אחריות הורית יש חשיבות לכך שההורה המקבל את הקטין יקבל הדרכת הורים, וכי גם להורה השני יש לתת הדרכה הורית סביב המעבר. כלומר, דבריה עוסקים באופן ביצוע ההחלטה ובמעטפת הנדרשת סביבה, ולא בביטול עצם ההחלטה או בקביעה כי המעבר אינו אפשרי.

ז. גם אם יש ממש בטענת המבקשת כי לוח הזמנים שנקבע מחייב היערכות טיפולית, אין בכך כדי לשלול את התשתית המהותית שעליה נשענה ההחלטה קמא, אלא לכל היותר להצדיק התאמות אופרטיביות בביצוע. ברם שאלה זו של אופן הביצוע אינה מצויה בליבת בקשת רשות הערעור דנן, אשר מופנית כנגד עצם ההחלטה על העברת המשמורת ולא רק כנגד מתווה היישום.

ח. אין כל התנגדות לקבלת חוות דעתה של ד"ר קיבנסון באשר למתווה הנכון לביצוע החלטת בית משפט קמא, ככל שבית משפט קמא או בית משפט זה ימצאו לנכון להיעזר בה לשם גיבוש תהליך יישומי מותאם ומיטיב עבור הקטין.

דין והכרעה

25. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור על נספחיה, בתשובות המשיבים ובתיק קמא, שוכנעתי ליתן רשות ערעור, לדון בבקשה כבערעור ולקבל את הערעור בהתייחס להחלטה קמא באופן שאפרט להלן, מכח סמכותי על פי תקנות 138(א)(2) + (5) לתקנות.

להלן אנמק החלטתי.

26. למקרא התיק קמא וההחלטה קמא, עולה תמונה מדאיגה ביחסי האם - האב - הקטין. התמונה המדאיגה באה לידי ביטוי ברור כבר במסגרת כתבי הטענות בתיק קמא.

אכן בית משפט קמא עשה כמיטב יכולתו, הן במינוי גורמי טיפול והן במינוי אפוטרופא לדין לקטין, ואף התרה באם על האפשרות הקיימת שבנסיבות הקיימות תועבר המשמורת ממנה לידי האב.

27. יחד עם זאת, פעולה מצופה אחת לא נקט בה בית משפט קמא טרם החלטה על הוצאה ממשמורת, שהינה צעד קיצוני (כפי שנעמוד על כך להלן) - והיא מינוי מומחה מתאים מטעם בית המשפט (מעבר לגורמי הטיפול הקיימים, דוגמת המתאמת ועוד, כמפורט בסעיף 14 לתשובת המשיב, ומבלי לגרוע מחשיבות פעולתם בנדון) לבחינת מצב הדברים מבחינת מצב הניכור, תוך קבלת המלצותיו, החל מטיפולים רגשיים, דיאדיים ואח' ועד העברת משמורת הקטין מידי האם לידי האב ושלבי ביצועה.

28. על מינוי מומחה כאמור "דילג" בית משפט קמא, למרות ששני הצדדים חשבו שטוב יהיה למנות מומחה מטעם בית המשפט לבחינת הניכור ההורי הנטען על ידי המשיב **טרם החלטה על העברת משמורת**, ואף הוזכר שמה של ד"ר קיבינסון על ידי שניהם בהסכמה (ראו ה"ט 61077-10-25 פרו' יום 11.11.25, שו' 8-1).

בית המשפט בחר למנות המומחית האמורה **רק לאחר** ההחלטה על העברת המשמורת, באמצע שנת הלימודים של הקטין במוסד חינוכי בעיר מגוריו (והמעבר לבית האב בעיר אחרת), ללא בחינה של ממש את תנאי המחיה של הקטין בבית האב ואפשרות השתלבותו שם עם משפחתו החדשה של האב.

כל זה, כך לטעמי, אינו עולה בבירור עם טובת הקטין, שהיא הקו המנחה בהחלטה על העברת משמורת.

29. לטעמי העברת המשמורת מהאם לאב במקרה דנן תוך פרק זמן קצר ביותר (10 ימים), היא סעד קיצוני שיש לנקוט בו בזהירות גם על מנת שלא לטלטל את עולמו של הקטין.

כעולה מהחומר הרפואי שצורף, הסכסוך העצים שבין הוריו כבר החל נותן בקטין את אותותיו, כעולה מפרק הרקע לעיל וטענות האם.

30. טלטול עולמו של הקטין בא לידי ביטוי במובנים הבאים:

א. שינוי מקום מגורים קבוע (מעיר אחת לאחרת) תוך פרק זמן קצר (10 ימים);

ב. ניתוק למעשה מהאם בפרק זמן קצר, תוך 10 ימים. ההחלטה מיום 19.3.26 קבעה כי העברת המשמורת תתבצע ביום 29.3.26 (בהתאם להחלטה קמא מפגשי האם עם הקטין יהיו מכאן ועד להחלטה אחרת במרכז הקשר או במסגרת מפוקחת מוסכמת אחרת);

ג. העתקת מקום הלימודים (על כל המשתמע מכך) מ... (מקום מגורי האם) ל... (מקום מגורי האב) כחודשיים טרם סיום שנת הלימודים.

(אעיר כי נקודה זאת היא המסתברת מההחלטה קמא, שכן בה לא ניתנה כל הוראה בדבר מעבר בית הספר. שאם לא כן יטיל הדבר נטל משמעותי על האב להסיע הקטין מידי יום מעיר מגוריו למוסד החינוכי בעיר אחרת ובחזרה בסוף יום הלימודים, ולא נבחן כלל אם בידי האב המסוגלות לכך);

מעבר לכך:

ד. לא ראיתי תסקיר המלמד כי נבחנו תנאי המחיה המיועדים לקטין בבית האב, והאם תואמים את רווחתו וטובתו; כך גם סוגיית העתקת המסגרת הלימודית המתחייבת מכך. מן הראוי היה לבחון נקודות אלה בצורה מוסכמת, ובאמצעות תסקיר;

ה. לא ראיתי כל תסקיר שבחן את יכולתו של האב לקבל את בנו למשמורתו, לנוכח עבודתו המחייבת נסיעות תכופות לחו"ל (כך לפחות עולה מטענות המבקשת בפני בית משפט קמא ואף ברמ"ש זה, ולמעשה אושר הדבר בחקירת האב בתיק קמא, כמצויין בסעיף 22(ד) לעיל, זאת למרות שהאב בתשובתו המתומצתת לעיל לא אישר זאת). מן הראוי היה לבחון נקודה זאת בצורה מוסמכת, ובאמצעות תסקיר;

ו. לא ראיתי כל תסקיר הבוחן את רצונה ו/או יכולתה של רעייתו בהווה של המשיב לקבל את הקטין לביתה, ו/או להיות שותפה בגידולו בביתה, יחד עם ילדיה האחרים. מן הראוי היה לבחון נקודה זאת בצורה מוסמכת, ובאמצעות תסקיר.

31. במצב דברים זה ומעבר לקבלת תסקיר בנקודות שהוזכרו בסעיפים 30(ד-ו), שוכנעתי כי היה מקום, טרם קבלת החלטה על העברת משמורת הקטין מהאם לידי האב, למנות מומחה מטעם בית המשפט לבחינת סוגיית הניכור ההורי הנטען על ידי האב וגורמי הטיפול, ודרכי הטיפול בו; תוך קבלת המלצות המומחה בהתאם, שיכול שיקלול אף המלצה להוצאת משמורת זמנית של הקטין מידי האם והעברתה לידי האב.

נפנה בנדון לדעת הרוב בעמ"ש (חי') 51165-07-20 א.ב. נ' ג.ד. (30.11.2020) שצידדה במינוי מומחה טרם החלטה על העברת משמורת, ואפילו משמורת זמנית.

אפנה לדברי בתיק הנ"ל (עמ' 51) כדלקמן:

"... אכן עסקינן בתיק מורכב וקשה בשאלת משמורתן של הקטינות א' ומ', והדילמות בו אינן פשוטות..."

...דווקא משום כך יש מקום, טרם שינוי מקום משמורתן של הקטינות (מהאב לאם) לאחר חודשים ארוכים (מחודש 5/2019, כשנה וחצי), להיעזר במומחה שימונה על ידי בית המשפט לבחינת הסוגיה (והרחיבה על כך חברתי בחוות דעתה, ולא אחזור על כך).

...שוכנעתי כי מינוי מומחה כאמור (שהנושאים בו יעסוק פורטו בחוות דעתה של חברתי), שיתן את חוות דעתו בהקדם האפשרי, יעזור לבית המשפט להכריע בסוגיית המשמורת וזמני השהות בתיק דנן וימנע טלטלות מיותרות נוספות בחיי הקטינות.

אכן בית המשפט אינו כבול לממצאי המומחה שימונה, אך ממצאי המומחה עשויים לשמש כלי עזר חשוב בתיק דנן, וזאת לאחר שיתרשם בעצמו ובמישרין הן מהצדדים והן מהקטינים.

חוות דעת מומחה כאמור עשויה לעזור להכריע באופן נכון וצודק יותר בניסיונות הענין בשאלת משמורתן של הקטינות, תוך התחשבות בטובתן.

...לאחר קבלת חוות דעת המומחה יבחן בית המשפט את סוגיית משמורת הקטינות מחדש".

דברים אלה מתאימים, מבחינת תוכנם ומהותם, גם למקרה דנן על נסיבותיו.

32. במצב דברים זה שוכנעתי להורות כדלקמן:

א. הקביעה בהחלטה קמא הנוגעת להעברת המשמורת מהאם לאב מבוטלת בזאת;

ב. מינויה של ד"ר קייבנסון יורחב גם לבחינת הניכור ההורי הנטען, אפשרויות הטיפול בו, והמלצותיה במקרה דנן. קשת המלצות יכול שתכלול בתוכה לנוכח מצב הדברים הקיים, אף המלצה להעברת משמורת זמנית מידי האם לידי האב, והדרך לעשות כן.

ככל שבית משפט קמא ירצה לתת למומחית האמורה הנחיות מפורטות יותר בנדון, רשאי לעשות כן, בהאמתם לשיקול דעתו.

ג. יוגש לבית משפט קמא תסקיר העו"ס לסדרי דין שייגע בנקודות המפורטות בסעיף 30(ד-ו) לעיל, תוך 30 ימים מהיום.

33. בנסיבות דגן שוכנעתי לא לעשות צו להוצאות, והערבון שהפקידה המבקשת, יוחזר לידיה באמצעות באת כוחה.

34. האפוטרופא לדין תעביר פסק דין זה גם לרשות הרווחה הרלוונטית, ולגורמי הטיפול בתיק קמא.

המזכירות תשלח פסק דין זה לצדדים.

פסק דין זה מותר לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים וכל פרט מזהה אחר.

ניתן היום, ט"ז אייר תשפ"ו, 03 מאי 2026, בהעדר הצדדים.